

ΣΑΡΛΟΤ ΓΚΡΟΣΕΤΕΤ
& ΦΑΛΤΑΖΙΟΥΣ

Γάτες & Μάγισσες

Το μαγικό πηγάδι

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ:
ΕΥΗ ΓΕΡΟΚΩΣΤΑ

 ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Κεφάλαιο 1

Ώρα για καθαριότητα

«Νίνα, το δωμάτιό σου μοιάζει με πεδίο μάχης!»

Πόσες φορές έχω ακούσει αυτή τη φράση από τους γονείς μου... Τη θυμήθηκα σήμερα το πρωί, όταν καθαρίζαμε την αυλή του σχολείου της Άβαλον. Μάλλον οι γονείς μου δεν είχαν δει ποτέ πραγματικό πεδίο μάχης! Το κάστρο που στεγάζει το σχολείο μας δέχτηκε επίθεση από τον στρατό της μάγισσας Μοργκάν*. Ευτυχώς, η Ρόζα, η Μερλίνα και εγώ, με τη βοήθεια των γάτων-μάγων μας, καταφέραμε να σώσουμε το σχολείο!

Σήμερα πρέπει να μπουν ξανά όλα σε τάξη και είναι γεγονός ότι το θέαμα που αντικρίζω δεν έχει καμία, μα καμία σχέση με ένα ακατάστατο δωμάτιο! Υπάρχουν παντού ερείπια. Οι προσόψεις, οι στέγες, οι τάξεις, οι κήποι... όλα έχουν καταστραφεί.

* Βλ. Γάτες και μάγισσες, τόμος 2: *Απειλή στη νήσο Άβαλον*

Στις επισκευές συμμετέχουν όλοι οι μαθητές, οι γάτοι-μάγοι, τα ξωτικά-επιτηρητές, ο κύριος Στάρλινγκ, που είναι ο φτερωτός βιβλιοθηκονόμος του σχολείου, καθώς και οι καθηγητές.

Δυστυχώς, δεν έχουμε όλοι το ίδιο ταλέντο στη μαγεία –ούτε στο καθάρισμα– και δεν προχωράμε τόσο γρήγορα όσο θα θέλαμε. Το αστείο είναι ότι οι πιο έμπειροι καθηγητές του σχολείου δεν είναι και οι πιο αποτελεσματικοί. Μιλώντας για εμπειρία, ρίχνω μια ματιά στον κύριο Κυνόφιλο, που διδάσκει φυσικές επιστήμες στους τελειόφοιτους μαθητές. Καθαρίζει τις πλάκες της αυλής, όταν ξαφνικά σηκώνει το βλέμμα του και αντικρίζει μια κατεστραμμένη υδρορροή.

Κοιτάζω τον Αχιλλέα, τον γάτο-μάγο και μέντορά

μου από τότε που ήρθα στο σχολείο της Άβαλον, και προσπαθούμε να πνίξουμε το γέλιο μας – ο κύριος Κυνόφιλος ντροπιάστηκε ήδη αρκετά!

Η Μερλίνα και η Ρόζα μού γνέφουν. Εκείνη τη στιγμή βρίσκονται κοντά στο μαγικό πηγάδι μαζί με τους δικούς τους μέντορες, τον Λεοντόκαρδο και τη Φλόγα. Τρέχω προς το μέρος τους. Ο Αχιλλέας με ακολουθεί.

«Η κυρία Ρεντιγκότα μάς ζήτησε να καθαρίσουμε το πηγάδι» λέει η Ρόζα.

«Τα κοράκια της Μοργκάν πέρασαν και από εδώ» συμπληρώνει η Μερλίνα με μια έκφραση αηδίας.

Την ίδια έκφραση παίρνω κι εγώ όταν κοιτάζω το στόμιο του πηγαδιού και βλέπω τα βρομερά περιττώματα των πουλιών μέσα στο νερό.

«Όλα είναι δυνατά, αρκεί να ξέρει κάποιος τα σωστά ξόρκια» λέει χαμογελώντας ο Αχιλλέας. «Λεοντόκαρδε, Φλόγα, θέλετε να τραγουδήσουμε λιγάκι μαζί;»

Οι γάτες-μάγοι λένε ένα ξόρκι και μέσα σε μια στιγμή η απαίσια μυρωδιά των περιττωμάτων των πουλιών μετατρέπεται σ' ένα υπέροχο άρωμα πευκοδάσους μια ηλιόλουστη μέρα.

«Πολύ καλύτερα τώρα...» σχολιάζει ανακουφισμένη η Ρόζα.

Έπειτα ο Λεοντόκαρδος στρέφεται προς τη Μερλίνα, που είναι η προστατευόμενη του.

«Λοιπόν, δεσποινίδες, δεν μπορούμε να τα κάνουμε όλα εμείς! Μερλίνα, χρησιμοποίησε το χάρισμά σου για να καλέσεις τις Οντίν. Εκείνες θα σας βοηθήσουν να καθαρίσετε τα τοιχώματα του πηγαδιού».

Καθεμία από εμάς έχει ένα χάρισμα και πρέπει να μάθει να το χρησιμοποιεί σωστά. Η Μερλίνα είναι η μόνη που μπορεί να επικοινωνεί με τις Οντίν, τα μικροσκοπικά πλάσματα του νερού.

Η φίλη μου περιεργάζεται για λίγο τον πάτο του πηγαδιού και μερικά δευτερόλεπτα μετά το βλέμμα της φωτίζεται.

«Σας ευχαριστώ που ήρθατε τόσο γρήγορα!» λέει.

Η Ρόζα κι εγώ γινόμαστε μάρτυρες ενός παράξενου θεάματος: πίδακες νερού αρχίζουν να αναβλύζουν από το πηγάδι, πιτσιλίζουν τα τοιχώματα του πηγαδιού και εξαφανίζουν τα περιττώματα που εξακολουθούσαν να επιπλέουν στο νερό.

«Τι βλέπεις;» ρωτάω τη Μερλίνα.

«Δεκάδες Οντίν... καθαρίζουν τα πάντα! Κρίμα που εσύ δεν μπορείς να τις δεις...»

Λες και δεν ήθελα!

Ξαφνικά με κυριεύει θυμός. Ξέρω ότι η Μερλίνα δε

θέλει να με κάνει να νιώσω άσχημα, αλλά ζηλεύω λιγάκι το υπέροχο χάρισμά της και, παρόλο που είμαι ευγνώμων για το δικό μου, βρίσκω το σχόλιό της κάπως άκομψο.

Η Μερλίνα κι εγώ αγαπιόμαστε πολύ, τσακωνόμαστε όμως συχνά. Η Ρόζα αντιλαμβάνεται ότι η κατάσταση είναι έκρυθμη. Διαισθάνεται πάντα τις σπίθες που πετάγονται ανάμεσα σ' εμένα και στη Μερλίνα, λόγω των διαφορετικών χαρακτήρων μας, και κάνει ό,τι μπορεί για να μας συμφιλιώνει. Έτσι λοιπόν, τώρα κάνει μια συμβολική κίνηση συμφιλίωσης ακουμπώντας τα χέρια της στους ώμους μας.

Μέχρι εκείνη τη στιγμή η επιφάνεια του νερού είχε κυματάκια, ξαφνικά όμως όλα μένουν ακίνητα. Κοιτάζουμε με περιέργεια.

«Παράξενο!» αναφωνεί η Μερλίνα. «Οι Οντίν εξαφανίστηκαν».

«Μήπως φοβήθηκαν κάτι;» ρωτάει η Φλόγα, η γάτα-μάγισσα της Ρόζας.

«Δε νομίζω. Ήταν όμως πολύ βιαστικές» απαντάει ο Λεοντόκαρδος, ο οποίος είναι ο μόνος που μοιράζεται το χάρισμα της Μερλίνας. «Μήπως το μαγικό πηγάδι προσπαθεί να μας πει κάτι;»

Όταν κάποιος πηγαίνει στο μαγικό πηγάδι, μπορεί

ΖΟΥΜΟΥ! ΓΙΑΓΙΑ ΜΟΥ!
ΠΟΣΟ ΧΑΪΡΟΜΑΙ
ΠΟΥ ΣΕ ΒΛΕΠΩ!

ΜΠΡΑΒΟ ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ ΣΑΣ!

ΕΧΩ ΕΝΑ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΝΕΟ...

Ο ΔΡΑΚΟΣ ΜΟΥ,
Ο ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ, ΓΥΡΙΣΕ!

Σ' ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ
ΓΙΑ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ!
ΧΩΡΙΣ ΕΞΕΝΑ ΔΕ ΘΑ
ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΝΑΜΕ...

ΞΑΦΝΙΚΑ Η ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ
ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ ΤΑΡΑΖΕΤΑΙ...

ΖΟΥΜΟΥ! ΠΟΥ ΠΗΓΕΣ;
ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ;

να επικοινωνεί με τα αγαπημένα του πρόσωπα, όπου κι αν βρίσκονται.

Εκείνη τη στιγμή εμφανίζεται ένα πρόσωπο στην επιφάνεια του νερού.

Κοιτάζω τις φίλες μου με αγωνία. Καταλαβαίνω ότι οι μέντορές μου έχουν ανησυχήσει κι εκείνοι.

«Αυτό συμβαίνει συχνά στο μαγικό πηγάδι. Η επικοινωνία μπορεί να διακοπεί εκεί που δεν το περιμένεις» μου εξηγεί ο Αχιλλέας.

«Ίσως έχεις δίκιο, αλλά η Ζούμου φαινόταν φοβισμένη».

Θυμώνω ξανά με τη Μερλίνα, παρόλο που συμφωνώ μαζί της – ή ακριβώς επειδή συμφωνώ μαζί της. Θα μπορούσε να είναι πιο καθησυχαστική.

«Ας δοκιμάσουμε ένα ξόρκι επανάκλησης» προτείνει ο Λεοντόκαρδος.

Πράγματι, υπάρχει ένα ξόρκι που μας επιτρέπει να καλέσουμε ξανά κάποιον στο μαγικό πηγάδι.

Οι μέντορές μας λένε κάποια παράξενα λόγια και τα μουστάκια τους αρχίζουν να τρέμουν. Τότε μια αντανάκλαση εμφανίζεται στο νερό. Δεν είναι όμως η Ζούμου, αλλά η διευθύντρια του σχολείου, που τώρα βρίσκεται κι αυτή πάνω από το πηγάδι.

«Μπράβο σας! Κάνετε εξαιρετική δουλειά!» λέει.

Σίγουρα φαντάστηκε ότι, τη στιγμή που μας βρήκε, θαυμάζαμε την καθαρότητα του πηγαδιού. Κανείς δεν μπαίνει στον κόπο να τη διορθώσει, οπότε εκείνη συνεχίζει:

«Θέλω να σας ευχαριστήσω ακόμα μία φορά που σώσατε το σχολείο μας».

Δείχνει πολύ σοβαρή. Μήπως κινδυνεύουμε πάλι; «Μπορώ να σας εμπιστευτώ κάτι;» ρωτάει η κυρία Ρεντιγκότα.

Εμείς γνέφουμε καταφατικά.

«Κάποια στιγμή στη διάρκεια της μάχης είδα ένα μικρό πλάσμα να πετάει γύρω από τη Μοργκάν. Ήταν μια μικροσκοπική φτερωτή γυναίκα. Μέσα στο χάος και στους καπνούς από τα ξόρκια νόμιζα ότι ήταν παραίσηση, μετά όμως το σκέφτηκα ξανά και ένιωσα την ανάγκη να ανακαλύψω τι ήταν αυτό που είχα δει...» λέει χαμηλόφωνα.

Όσο η κυρία Ρεντιγκότα μιλάει, εγώ ρίχνω άλλη μια ματιά στην επιφάνεια του νερού, ελπίζοντας να ξαναδώ τη Ζούμου. Το μόνο που βλέπω τώρα είναι δύο φυσαλίδες που μοιάζουν με μάτια.

«Η έρευνά μου μου επιβεβαίωσε ότι δεν ήταν παραίσηση» συνεχίζει η κυρία Ρεντιγκότα. «Διάβασα ένα παλιό γριμόριο που μιλούσε για την αρχαία Ελλη-

νίδα θεά Νίκη, και έτσι κατάλαβα ότι το πλάσμα που είχα δει ήταν εκείνη η θεά».

Αντικρίζοντας τα απορημένα βλέμματά μας, μας εξηγεί:

«Είναι η θεά της νίκης. Δεν είναι ούτε καλή ούτε κακή. Όταν όμως κάνει κάποιον σύμμαχό της, τον βοηθάει να κερδίζει όλες τις μάχες. Προφανώς, χθες την είχε καλέσει η μάγισσα Μοργκάν...»

«Αυτό δεν είναι λογικό» διαφωνεί ο Αχιλλέας. «Σε αυτή την περίπτωση θα είχε κερδίσει τη μάχη».

Η κυρία Ρεντιγκότα κουνάει το κεφάλι.

«Σωστά, όμως το ξόρκι της Μερλίνας, με το οποίο εξουδετερώσατε τη Μοργκάν, ήταν τόσο ισχυρό, που ξεπέρασε την παρουσία της Νίκης».

Ο Λεοντόκαρδος κοιτάζει φανερά προβληματισμένος τη διευθύντρια.

«Τι ακριβώς φοβάστε; Η Μοργκάν έχασε. Δεν μπορεί να επιστρέψει».

«Θέλω να βεβαιωθώ ότι η Νίκη δε θα πέσει ποτέ στα χέρια ενός κακού πνεύματος ή μιας επικίνδυνης νεράιδας. Δυστυχώς, στη νήσο Άβαλον δεν υπάρχουν μόνο καλά πνεύματα... Ποιος ξέρει τι θα μπορούσε να κάνει ένας δαιμόνιος μάγος, αν την έπιανε στα χέρια του...»

Απομένουμε όλοι σκεπτικοί.

Γάτες & Μάγισσες

Το μαγικό πηγάδι

Στο σχολείο μαγείας της Άβαλον επικρατεί αναβρασμός! Εντελώς απροσδόκητα, εμφανίζονται οι μαθητές και οι μαθήτριες ενός σχολείου μαγείας από την Κίνα, τους οποίους θα πρέπει να φιλοξενήσουν για μερικές εβδομάδες.

Η Νίνα δεν είναι ιδιαίτερα ενθουσιασμένη. Λίγη ώρα νωρίτερα, όταν μιλούσε στη γιαγιά της πάνω από το μαγικό πηγάδι, την είδε να εξαφανίζεται. Μήπως ένας καινούριος κίνδυνος παραμονεύει στη νήσο Άβαλον;

Ευτυχώς, η Νίνα έχει στο πλευρό της τις φίλες της, τη Ρόζα και τη Μερλίνα, και φυσικά τους γάτους-μάγους τους.

Άραγε θα καταφέρει να λύσει το μυστήριο... και να σώσει αυτούς που αγαπάει;

ΑΝ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ
ΚΑΤΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΚΑΙ ΚΟΜΙΚ, ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΣΕΝΑ!

Κυκλοφορούν επίσης:

7+

www.minoas.gr

9 786180 260106
ISBN 978-618-02-6010-6

ΚΩΔ. 17086